

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

OSZTÁLYOZÁS

Tárgy

624.2

Szerző:

Győri Illés György

Cím:

ÉS A HÍD MAJD ÚJRA ALL...

Költözik az Attila körút — A domboldal veszte — Süllyed a tér

Forrás

A betonevő, vasfaló óriás étvágya

NEPSZAVA

(Hely)

1962. (Idő) nov. 7.

(Oldal)

Helyszám

2010. évi 1962

Párok, ha majd egymásba feledkezve andalogtok Pestről Budára, ráérő magányosok, mikor ámulva gyönyörködtek a finom ívelésben, s élveztek az ismerős Duna, a kedves város panorámáját — vajon eszetekbe jutnak-e ők is?

Ők — akik a földet ásák. Csörög a betonkeverő-gép, püföli a követ a légkalapács. Hűvös a november, mégis verejtékes a homlokuk. Nehéz a föld — engednie kell. Kemény a kő — keményebb a szerszám...

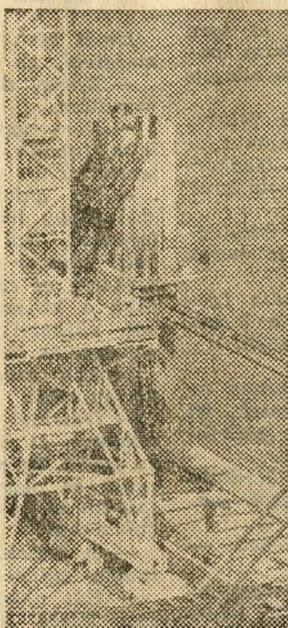
A budai front bolyából már felszökött a pillér. Ezen szerelik a pilont.

Friss beton szaga árad az állványruhába öltöztetett felüljáróhid-szerkezet pilléreiből. Sietnek az építők, mert az Attila körút forgalmát még az idén átterelik a nagyrészt már kész útra, hogy a körúton végezhesse a további szerkezettel. A villamos is költözik.

Bolygatják a környéket: a régi nem jó. Kábeleket húznak, csöveket fektetnek az elektromosok, gázosok, vízesek.

Mint a mesebeli sárkány a kincskereső árva útjába, úgy terpeszkedik az építő út elé a Hegyalja utca és Attila körút kereszteződésénél egy domboldal. De a munkások összefognak a gépekkel, erő az ügyességgel — s hipp-hopp, az éles szerző, mint a vaját, metszi a gonosz dombot.

Vándorol a Rudas ivócsarnoka és — fiatalodik.

Nagy része a mostani útpálya alá húzódik.

All a hídfo, építik hozzá a gyalogos aluljárót. S ha lehull a hótakaró, rémít a fagy, nem kergeti fűtött falak közé a bátor munkásokat: sziklát bontanak, cölöpöt vernek, követ faragnak, földet forgatnak, fűtőt hányva a télnek.

A pestiek sem hagyják magukat. Az ember úgy döntött, hogy süllyedjen a Március 15. tér. Kiadta a parancsot — s a gép végrehajtotta. Igaz, konok gerendák, dacos oszlopok fogtak össze ellene, de a furiang velük is elbánt: a régi épületalapokat ki-kergette a parit.

A hídfeljáró alapozása soros. Végighúzódik majd

az ódon templom mellett, ott kezdődik, ahol valamikor ájtatos nagyanyáink morzsolgatták a rózsafüzért. Fúrja Benotto-gép fúrja a lyukat a cölöpöknek — az alapok 14 méter mélyre kerülnek.

Utott a templom melletti támfal végorája: hiába erős, hiába vaskos, a robbanóanyag és a csörög vele is végez. Még a régi vasbeton-gyalogjárda sem kerütheti el sorát. S közben a serény kezek ügyelnek, hogy meg ne sértsék a múltat, a történelmet — kimélik a templomot.

Itt is kész a hídfo, átátpislant budai testvére, kicsit féltékenyen. De nincs oka irigységre, mert már őt is belülről szépítik, vakolják, ő is éppen olyan édes-gyermek, mint amaz.

A két »ifjúnak« hihetetlen az étvágya: a hídfoék eddig húszezer köbméter betont és hétezer mázsa gőmbvasat nyeltek, s még a két pillér szerkezeti gerendája is 1200 köbméter betont és 960 mázsa gőmbvasat emésztett. Az óriásokra máris 1400 négyzetméter kőruhát »szóttak«. A »kicsik« is igyekeznek: a budai aluljáró adagja 630 köbméter beton, 400 mázsa gőmbvas. Az ivócsarnok 560 köbméter betont és 490 mázsa vasat »eszik«.

Tizenhét éve ölték meg. Most újjászületik: szebb lesz, fiatalabb és boldogabb...

Győri Illés György